

BUKIĆ PATIMA-ZA ZBOGNIK SEĆANJA

Koj sin Omer bio je u banjalučkom odredu. Otišao je, čini mi se u septembru mjesecu 1941 god. Još prije odlaska radio je, donosio materijal iz grada. Mi smo u kući imali ambar i on je materijal tamo ostavljao, no kada sam ja opazila rekao sam mu da to ne drži vani, neka donese u kuću. Prvo je donosio odijela, zatim lijekove, a poslije je pronašao i oružje u svojoj sobi u koju niko nije ulazio i držao ju je zaključanom. I meni je vrlo rijetko dozvolio da uđem. Dolazio je u to vrijeme u našu kuću neki Lender i Meho Bukić. Jednog dana je dobio poziv za vojsku. Kada je došao kući, poziv sam mu prečula, a on mi je smijući se odgovori da još ne zna u čiju će vojsku kaže da će mi sutra uvaž u 8 sati znati reći. I znata sutradan u to vrijeme kaže da odlazi u Šumu. U to je vrijeme bio organizovan. Tu u našoj blizini bila je neka Dizdareva kućica. Tu su drugovi dolazili, održavali sastanke i donosili materijal. 24 sate nakon što mi je rekao otišao je Šumu. To je bio dan kada je Paternoster zapalio ustaške redarstvo i Omer je trebao da Paternostera povede gore u Šumu. Iva mjeseca nisam se njega ništa znala. Jдне noći, došao je sa Avdom Hercegom. Bilo je 11 sati. Skoro svaku noć su drugovi dolazili kod mene, donosili materijal i održavali vezi. To je trajalo dosta dugo vremena. Dolazio je kod mene i Ahmet Terzić koji je dovodio drugove iz Šume i sprovođio za Šumu. Jдне noći je došao i Djuro Bucar. Ahmet mi je prije toga rekao da će u 6 sati doći jedan drug i drugerica iz Sarajeva. Bili su kod mene do drugog dana, do 3 po podne. Tom prilikom je došlo mnogo naših oficira iz Šume i kod mene je bio održan sastanak. Pisma svake druge urede noći takvi su sastanci održavani. Sve je to bilo tokom zime 1941 godine.

Omer je došao još jednom prilikom kući i tada ~~24~~ tri dana nije mogao vratiti radi ustaba. Jedne večeri, dok je bio tu došao je Meho Bukić i rekao da se odmah skloni iz kuće, jer će doći ustaše da nepravde premetačinu. Stvarno su odmah došli ustaše i dočekan. Došla je Djemila Maglajlić prije toga, obukla mu teg i odvela ga mam bratu. Kad su

ustasa otisli, odvela je Omera Suhri Karabegović. Nakon pola sata
šte su ustaše od mene otisli, došli je u kuću 20 partizana, koje je pre-
dvodio Mala Miletić. Došli su, jer su čuli šta se u kući desilo pa su
došli po Omera. U toku noći uhapšen je i moj mlađji sin Osman. Ustaše
su naime došle ponovno u 4 sati ujutro, a dva sata nakon toga uhapšili
su i mene i staro Bukićku, te moju pastorku Muniru. Istog dana odveli
su iz kuće kćer mi Kazu, Ismeta i Zijadu. U ustaškom zatvoru sam bila
3 dana. Saslušavali su nas nenosili noževa na nas, ispitivali, no ja
nisam htjela ništa priznati i oni od mene nisu mogli ništa saznati.
Onda su nas poveli na policiju. Bila sam tamo mjesec dana. Zatim sam
bila u Crnoj kući oko 4 mjeseca, znači svega oko 5 mjeseci. Moj drugi
sin Osman je bio u logoru Jasenovac i bio je u bukagijama 4 mjeseca.
Tada je bio vraćam u Gredišku i bio tamo do 1943 god. Za Omera nisam
ništa znao sve do oslobođenja. Tada sam ga čekala, ali on nije došao.
Čula sam onda da je roginuo na Sutjesci. To mi je rekao Dušan Trbovac
koji je bio s njim.

Dok još nisam bila zatvorena stalno su drugovi dolazili donosili i od-
nosili materijal. Onda kada sam bila uhapšena bilo je sigurno oko 500
kg. materijala zakopanog u snijegu. Došavalo se naime da se materijal
donesio, a veza nije došla, pa sam onda materijal zadržavala u snijegu.
Mlađji sin Ismet netrpao je guma kola drva a ispod toga materijal i
tako su to donosili sve u kuću.

Dolazio nam je Đeša Mažar, neki Davidović, Miletić koji je sada u Be-
ogradu, Rejčević, pa Avdo Hercegovac, Kazaz, Svaku je noć skoro neko bio
kod mene. Dolazio je i Faša Janković. On je bio kod mene 4 dana.
Dolazio je i Firat Maglajlić. onda kad je bio i Fašo.

Drugarica SUHRA KARABEGOVIĆ ispričala je kako je tu noć kad je bio
Omer kod nje dolazio je i neki kurir, koji je kod nje prenoćio. Kada je
Omer otisao, ostao je kod nje materijal, a još i ranije je imala raznog
materijala kod sebe od Bukićke, što je ostalo skoro do proljeća

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 209-ME-5/90

Kada je došla Toš o Kuglejšić i svaku su više u vrećama taj materijal
ednostrani.

Priča kako je bila zapravo veza prevaljena, kojem prilikom je i Omereva
majka uhapšena. Kadilo se o tome da je Zaga počela pismo u šumu u ke-
jem se poručuje da drugovi dođu po Omere. U pismu je bilo rečeno
da neka drugovi dođu u grad drugim putem, jer na starom je putu ustaška
straža. Kadjutim Bukić je predao pismo jednom Slovencu, koji je bio
na strani domobrana, unajeto onome koji je bio na strani partizana.
Tako kad su pismo pročitali redom su naše ljude počeli hapšiti. Oni
su onda ispitivali onog Slovenca koji je to Omere i jasno utvrdili su
pronašli o kojem se radi. Taj se Slovenac zvao Mlječnik/miali na onoga
koji je bio na strani partizana/, dok drugome ime nazna. To pismo je
trebao da nosi Mšo Bukić, ali nije mogao, pa se je odnio njegov brat
Nedjib.

Handwritten signature

B. Luka, 12-I-1963.g.

Pravnili sa originalom

- 1. Lukvi Dubau*
- 2. Stanov Mora*

*Duplikat originala
poučeno*

Arhiv Bos. krajine B. Luka ABK 209-MG-II 130
